

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Szrodę dnia 6 Lipca r. s. 1821 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

WILNO.

Cesarski Uniwersytet Wileński, kończąc kursa swoje teraźniejszy roku szkolnego, odbył dnia 30 czerwca publiczne posiedzenie, które Rektor Uniwersytetu zagał przemową, okazując w niej potrzebę pewnego porządku w nabywaniu nauk, i zachęcając młodzież, aby nie przestawała na jedney wyłącznie gałęzi nauk, ale się starała obeznac, ile to bydz może, i z innemi gałęziami, a szczególniej, ażeby się stosowała do przepisu, że żaden stopnia nie może otrzymać, któryby trzech lat ciągle kursów w Uniwersytecie nie słuchał, i nie okazał dowodu postępu w naukach i dobrego sprawowania się, poczem zdał sprawę z tego, co dla dobra nauk i instrukcyi w niniejszym roku szkolnym tak w Uniwersytecie jako też w szkołach, wydział jego składających, uczynionem zostało. Czytał potem professor teologii dogmatycznej i historyi kościelnej, kanonik wileński, Xiądz Jędrzej Kłagiewicz rozprawę w materji: Religija objawiona jest dziełem Boga od żadnej ludzkiej nie pochodzi i pochodzić nie może. Co, nie biorąc prorocत्व i cudów od niego nieoddzielnych, same jey wewnętrzne charakter, mądrość, prawda i dzielność, czyli jedaym wyrazem, świętość, dostatecznie poznać dają. Przeczytane potem zostały nazwiska osob, którym w przeciągu roku szkolnego, po odbytych ścisłych egzaminach, stosownie do ustaw Najwyżey potwierdzonych, przyznane zostały stopnie uczone, oraz ogłoszone imiona tych uczniów, którzy okazawszy dowody, szczególniejszey w naukach pilności i postępu, otrzymali przez konkurs przepisane ustawami nagrody. Ci ostatni tu się wymieniają: W oddziale nauk fizycznych i matematycznych przyznana nagroda rubli sr. 100 Janowi Heydzelowi kandydatowi filozofii, Xiędzu Zenonowi Suchockiemu bazyliantowi i Ignacemu Weryzie accessit, a Antoniemu Kamińskiemu i Ignacemu Szemiutowi pochwałę. W oddziale nauk lekarskich: Franciszkowi Dołnerowi nagrodę w instrumentach chirurgicznych, wartujących rubli sr. 100, a Janowi Bunciewiczowi accessit. W oddziale nauk moralnych i politycznych Xiędzu Michałowi Szelepinowi, klerykowi głównemu seminarjum duchownego, i Wincentemu Ihnatowiczowi nagrodę po rub. sr. 100, Xiędzu Maciejowi Brodowiczowi pijarowi, i Antoniemu Hryniewiczowi accessit, a Józefowi Chodorowiczowi, Ignacemu Karabanowiczowi, Janowi Jundziltowi i Xiędzu Janowi Skidelowi, klerykowi seminarjum głównego duchownego, pochwałę. W oddziale literatury i sztuk wyzwolonych: Mikołajowi Malinowskiemu nagrodę rubli sr. 100. Przeczytane także zostały ośiary, które w roku teraźniejszym szkolnym przez różne osoby uczynione zostały, tak dla Uniwersytetu jako też dla szkół jego wydziału. Poczem wszystkiem, członkowie Uniwersytetu, uczniowie i goście obecni udali się do kościoła akademickiego, w którym hymn ś. Ambrożego przez JW. Kundzicza, Biskupa anastazjopolitańskiego, generalnego wikarego dyecezyi wileńskiej i kawalera, odśpiewany, zakończył uroczyste to doroczne Uniwersytetu święto.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 28 czerwca.

Oto jest w przeszłym numerze (Kur. Lit.) wspo-

miiany ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu o uwolnieniu od kwaterunku i posług policyjnych, domow osob duchownych i sług kościelnych:

Dnia 17 kwietnia. Przeyrzawszy podane Nam od Najswiętszego Synodu przełożone, względem uwolnienia od postoju (kwaterunku), oraz innych powinności mieskich i policyjnych, domow, do osob duchownych, biskupich podwórzow i klasztorów należących, i zważywszy, że duchowieństwo rossyyskie z dawnych czasow cieszy się tym wyjątkiem, i że przy niezamownym swym stanie, odbywanie tych powinności może dla niego bydz uciążliwym; Uznaliśmy za dobrą, dla uchylenia różnych, jakie się w tym względzie zdarzyły niewyrozumienia, postanowić na czas przyszły prawidła następujące:

1) Uwolnić od postoju, poboru poziemnego, i innych mieskich powinności, domy osob duchownych i sług kościelnych, w których oni sami mieszkają, chociażby domy składały się z różnego zabudowania mieszkalnego albo oficyn (fligelow), ale czyniły dom jeden i pod jednym liczone były numerem, bez względu na to, że część pokojow, albo niektóre w oficynach wynajmują się i osobny czynią dochód.

2) Na tymże fundamencie, zostawić na przyszłość wyjęcie od wymienionych powinności, i dla domow uwolnionych ze służby dla starości i słabości zdrowia osob duchownych i sług kościelnych, także wdów i sierot tego stanu, w których one mają swe pomieszkanie.

3) Wyłączają się od tego urządzenia te domy, w których pomienione osoby pomieszkania swego nie mają.

4) Uwolnić wszystkie podwórza i budowy, należące do domow biskupich i klasztornych, chociażby wynajmowane były, z tego względu, że dochód z nich pobierany idzie na rzecz cerkwi.

5) Obok tych przywilejow ku dobru duchowieństwa postanowionych, zostawić przy wszystkich domach i budowach, należących do wiedzy i osob duchownych, reparacyą brukow i utrzymanie ochłodztwa, na równi z dalszymi obywatelami: i

6) Gdy podług wydanych dotąd ustanowień, niektóre z klasztorów, w Moskwie będących, dla ubóstwa są uwolnione i od pełnienia powinności względem brukow, których utrzymanie włożono na dochody mieskie; dla tego samego więc względu, przedłużyć i teraz ulgę dla tych klasztorów od dopełniania tej powinności.

Rządzący Senat nie zaniecha około podania do wykonania tych prawideł, uczynić należytego rozrządzenia.

Podług Ruskiego Inwalida, przez rozkaz dzienny, dnia 15 czerwca w Carskiem Siele wydany: liczący się w artylleryi jenerał major Iljin aszy, jako zmarły, wykreśla się z rang listy.

Cesarska akademja Rossyyska wybrała na swych członków honorowych: Jenerała Jermolowa, i radcę tajnego Speran'skiego, a na członków czynnych: archimandrytę Grzegorza, rektora duchowney akademii petersburskiej i archimandrytę Polikarpa, rektora duchownego seminarjum petersburskiego, i radcę dworu Guljanowa, należącego do kolegium państwa spraw zagranicznych.

Urządzone zostały dyliżanse z Petersburga do Rygi, Nitawy i Polagi. Pierwszy raz wyddzie dyliżans z Petersburga dnia 29 czerwca, i ciągle

dwa razy na tydzień, we środę i niedzielę, o godzinie 9 zrana będzie wychodził.

Kurs petersburski d. 24 czerw.: dukat hol. nowy 11 r. 70 kop., stary 11 r. 60 kop. — Zmiana złota 2 r. 80 k. Zmiana srebra 2 r. 76½ kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 6% assygn. - - - po 101½
6% brzęcząca moneta - - - 92 } procentow.
5% także - - - - - 77½

TURCYA.

(z Gaz. warsz.) Chios dnia 21 maja. P. Vam-
ba, professor w tutejszym uniwersytecie, który
większą część dzieł Thenarda o chemii na język
grecki przełożył, udał się z wielu innymi
professorami i uczniami na wyspę Psara czyli
Ipsara, unikając napaści Turków azjatyckich, któ-
rzy tu ze Smyrny w jednej nocy przybyć mo-
gą. Drukarnia tutejsza, naysznakomitsza w całej
Grecyi, została także na wyspę Psarā przewie-
ziona, żkąd ma być posłana do Morei. W in-
stytucie tutejszym uczyło się 500 młodzieży.

W okolicach naszych krąży 60 greckich wo-
jennych okrętów, które mając wiele ludzi, ohwy-
tają wszelkie okręty tureckie. Wszyscy zabrani
na nich Turcy bywają zabijani. Przeszło 3000
ich padło już ofiarą zemsty greckiej.

Demetry Ypsylanty, brat Alexandra, przybył
do wojska greckiego w Morei, z dwoma ofice-
rami tamecznymi krajowcami, którzy niedawno
wyszli ze służby rosyjskiej. Demetry wydał
mocną odezwę, którą całe wojsko, na tym pół-
wyspie urządzone, z największym zapalem przy-
jęło. Wiele ludzi z St. Maura przepływa nocną
porą przez wąską odnogę, która oddziela tę wy-
spę od Akarnanii.

Grecy zabrali kilka tureckich okrętów z wo-
jskiem przeznaczonem z Azji do Morei i Liwadii.
Liczba jeńców tureckich, trzymanyh w zakła-
dzie na wyspach archipelagu, Milos, Naro i Pa-
ros, wynosi już do 6000.

Miedzy rozmaitemi pismami rządu tureckiego
z powodu powstania Grecyi, znajduje się nastę-
pujący list Reis-Effendego do posła angielskiego
pod d. 26 kwietnia:

Wielce szanowny, szlachetny i poważny przyjacielu!

„Odebraliśmy przez waszego pierwszego dra-
gomana dokładną i przyjacielską wiadomość, iż
chcecie urzędowej odpowiedzi na powtórne prze-
łożenie względem opieki i bezpieczeństwa podda-
nych angielskich w obecnych okolicznościach.
W teraźniejszym stanie rzeczy uznano za rzecz
potrzebną, aby poddani muzułmańscy Wysokiej
Porty, zostawali niejaki czas pod bronią, przez co,
jako też przez wysłanie stąd nieco wojska do
Warny, zaszło ockolwiek nieładu mało znaczącego
i kilku winnych przyzwolicie ukarano. Dzięki
Naywyższemu, iż teraz nie się takiego nie dzieje,
coby powszechną spokojność zaburzyć mogło.
Z wyższego rozkazu zabroniono surowo wszelkich
nieprzyzwoitych czynów, tudzież strzelania z fu-
zzy i pistoletów. Gdy zaś Wysoka Porta ciągle
zajmuje się wydawaniem potrzebnych rozkazów
w celu usmierzania burzliwych umysłów ludu i
przywrócenia wszędzie pokoju i bezpieczeństwa,
powszechna zatem spokojność niezawodnie wkrót-
ce będzie przywrócona do dawnego stanu. A że
również Wysoka Porta myśli zawsze o takich
środkach, któreby potrzebną opiekę wszystkim
poddanym angielskiego dworu, jako życzliwego
przyjaciela jej rządu, niemniej poddanym wszy-
tkim przyjaznych Mocarstw, na mocy istniejących

traktatów zapewniały, i teraz więc ponowiono po-
trzebne rozkazy do właściwych urzędników, aby
z niezmordowaną bacznąścią dawali opiekę wszy-
tkim poddanym rzeczonym Mocarstw, kupcom
i wszystkim chrześcijanom, zwłaszcza tym, którzy
należą do dworu angielskiego. Tak uczciwego
postępowania nigdy Wysoka Porta z bacznosci
swey nie spuści, a wzajemnie spodziewa się, że
i JW Pan zechce z swej strony przyłożyć się
do wszelkich potrzebnych środków utrzymania
wzajemnej przyjaźni i dobrego porozumienia ja-
kie między obu rządami panują.

(podpisano) Seid-Mahemed-Hamid.

Od granic tureckich dnia 13 czerwca. Głó-
wne wojsko greckie w Multanach nie jeszcze nie
działa. Codzień się atoli powiększa; cała bowiem
młodzież idzie pod chorągwie Ypsylantego, w na-
dziei pozyskania zwyciężskich laurów.

Według doniesień z Serwii, serwijanie zupełnie
porazili oddział Turków, wynoszący blisko 1,000
ludzi.

Posuwanie się Turków ku Bukaresztowi nie po-
gorszyło bynajmniej sprawy Greków. Xiażę Ypsy-
lanty cofnął się do warownych stanowisk, zaj-
muje się ćwiczeniem wojska, sposobi je do pro-
wadzenia urywkowej wojny, przymusza nieprzy-
jaciół do utrzymania licznego korpusu na półno-
cy: ci zaś widzą się zewsząd zagrożeni i nigdy
dokładnej nie mają wiadomości o potędze gre-
ków. Wojsko tureckie, a nawet Stambul, wkrót-
ce podobno doznają braku żywności: przewyższa-
jąca bowiem potęga morską Greków czyni trudność
w dostarczaniu im zboża z Afryki.

Wojsko Xiażęcia Ypsylantego wynosi 25,000
ludzi, jest dobrze uzbrojone, odziane, i na sposób
europejski ćwiczone. Nie braknie mu dział, a co
do moralnej siły ma bez wątpienia wielką przewa-
gę nad tureckiem.

Podług godnych wiary wiadomości z Kinano-
wa, Grecy odzyskali znowu Galacz i mają tam
skład broni. Słychać, iż Turcy uderzyli powtór-
nie z Ibraiłow na tę twierdzę, lecz za nadejściem
posiłków, Grecy odnieśli zwycięstwo. Przednia
straż korpusu Ypsylantego pod dowództwem Geor-
gachi i Farmoschi przeprawiła się w okolicach Szy-
stowa przez Dunaj i weszła do Bulgaryi.

Grecy wydali oświadczenie, które lubo jest
bez daty i podpisu, pochodzi, jak się zdaje, od
Xiażęcia Ypsylantego. Malują obraz stanu swo-
jego pod władzą turecką; wskazują cel teraźniej-
szego powstania; błagają rządów europejskich o
pomoc, i zapewniają, iż dalecy od wszelkiej ohcy
nowości, przyzną z wdzięcznością los, jaki wspo-
mnione rządy dla nich przeznaczą, byleby nie zgi-
nął zupełnie naród, któremu teraźniejsza oświa-
ta wszystkich chrześcijańskich krajów tyle winna.

Listy z Saloniki, stolicy Macedonii, pisane d.
i b. m. donoszą o straceniu tam znowu kilku
znakomitych Greków. Panuje tam spokojność
równie jak w Seres, gdzie 22 Grekom głowy u-
cięto. Rozeszła się d. 3 b. m. pogłoska w Seres,
iż flota grecka zabrała na morzu Marmora
30stodziałowy okręt wojenny turecki.

Słychać, iż Grecy prosili Anglików o pomoc.

Wojsko tureckie, które weszło do Morei, mia-
ło d. 15 maja zdobyć szturmem Patrasso.

PRUSSY.

Berlin dnia 9 czerwca. Chociaż tak nazwa-
ne zjazdy turniejowe surowie przez rząd są za-
bronione, jednakże w dniu Wniebowstąpienia, zra-

na o godzinie 6 uczyniło to wielu exszermierzy turniejowych, i nie powróciło aż późno wieczorem. Jest to upor, jaki siódme prawo turniejowe *Jahna* potrafiło wlać w umysły dziecinne.

Mówią o niejakiich odmianach w ministerjum stanu, a z niektórych okoliczności wnoszą, że w rzeczy samej nastąpić mogą.

Z pewnego portu bałtyckiego wyszły dla spekulacji prywatnej, wielkie zapasy wojenne dla Greków, dla których, przynajmniej według niektórych domysłów, zająłaby rzeczywiście jutrzeńka wolności i niepodległości. (z gaz. ryz. *Zusch.*)

FRANCYA.

Paryż dnia 9 czerwca. Okoliczności sycylijskie wzniewiły u nas niejakię wrazenie. Rozeszły się tu względem obecnego położenia tej wyspy rozmaite pogłoski, z których jednak większa część nie została dotąd potwierdzoną. Że tam wielka niespokojność panuje, o tém wątpić nie można; ale gwałtowne wydarzenia, o których mówiono, są zapewne przesadzone, a bardziey jeszcze bez zasady bydź musi wiadomość, że Anglia chce osadzić znaczniejsze porty sycylijskie. (z gaz. ryz. *Zusch.*)

HISZPANIA.

Madryt dnia 7 czerwca. Wysła przed dwoma miesiącami z *St. Ander* do *Vera-Cruz* fregata *St. Ferdinand*, zabrana została przez kaprów bliżką miejsca swego przeznaczenia.

Biskup kadyski obchodzi pieszo całą swoją dycecezyą, i napomina wszędy do posłuszeństwa konstytucyi i władzom konstytucyynym. Biskupi w *Maladze*, *Cuenza*, *Segorbia*, *Jaen*, *Calahorra*, arcybiskup toledański etc. wydają w tymże duchu listy pasterskie, a gazety nasze ciągle o tem uwiadomiasją. Jedną z nich wymienia po imieniu wielką liczbę biskupów obojey Hiszpanii, którzy w roku 1812 dobrowolnie do konstytucyi przystąpili, i przypominają dawniejsze pismo siostry królewskiej, Karoliny *Joachimy*, teraźniejszey królowey portugalskiej, do Korteżów w *Kadyzie* życząc powodzenia ich dziełu (konstytucyi), jako zasadzie szczęścia i niepodległości narodowej.

Od granic hiszpańskich, dnia 16 czerwca. W chwili tej otrzymaliśmy z *Madrytu* ważną tą wiadomość, że generał *Morillo*, dotychczasowy kapitan jeneralny prowincyi madryckiej, złożony został z urzędu, a generał porucznik *Novarro* mianowany został jego następcą. W odmianie tej upatrują niejaki związek z przybyciem do madrytu *Don Zea*, viceprezydenta rzeczypospolitey kolumbijskiej. (z gaz. ryz. *Zusch.*)

KRÓLESTWO OBOJĘJ SYCYLIJ.

(z gaz. *Zusch.*) *Neapol, dnia 12 czerwca.* W prowincyach przedsiębrano środki dla uwięzienia hersztów buntu, którzy się tam z małemi bandami ukazali. Na ten koniec, wyruszyły kolumny austriackie z żandarmerją dla oczyszczenia kraju. Siła wojska austriackiego w samym *Neapolu* wynosi 25,000 ludzi, nie licząc w to osadzenia twierdz neapolitańskich i sycylijskich, oraz różnych oddziałów w *Apulii* i *Kalabrii*, które się rozciągają aż do *Foggia* i *Salerno* i zajmują *Abruzzo*. 4000 austriaków popłyną jeszcze do *Sycylii*.

Wszyscy oddaleni ze służby oficerowie, którzy należeli do związku *Monteforte*, osadzeni

zostali w zamkach neapolitańskich, gdzie oczekują rozstrzygnięcia swego losu. W prowincyach też poczyniono przygotowania do uwięzienia małych liczb hersztów buntu, którzy się tam jeszcze znajdują i jak powiadają z małemi kupami włóczęgów (*fuorusciti*) w okolicy *Bovino* zjednoczyli.

Gazeta paryzka umieściła list z *Neapolu*, w którym wyrażono: „Głucha niespokojność panuje w *Sycylii*, a duch stronnictwa wzmagął się coraz bardziey. Dla tej ważnej przyczyny postanowił generał *Frimont*, po odebraniu upoważnienia od swego rządu i za zgodzeniem się Króla *Jmci Ferdynanda*, wysłać korpus wojska dla przywrócenia spokojności na tej wyspie. Powiadają, że w chwili wyyscia tego korpusu pod żagle goeleta angielska, która dotąd tylko z wysokości morza przypatrywało się jego poruszeniom, zawięta do *Neapolu*, a oddawszy depeszę do posła angielskiego, oddaliła się natychmiast.”

(z *Gaz. Warsz.*) *Neapol, dnia 13 czerwca.* Dla dania innego kierunku publiczney edukacyi, (pisze gazeta tutejsza), Król ustanowił kommissyę złożoną z mądrych ludzi, którzy od wszelkiej zarazy spokojne siedliska muz oczyszczą i zachowają.

Okolnik wydany do wszystkich arcybiskupów i biskupów krajowych, znosi wszystkie urzędy tak nazwanego rządu konstytucyynego, względem duchowienstwa. Biskupi więc odzyskują zupełnie duchowną swoją jurysdykcją: klasztory mogą bez ścieśnienia przyjmować do nowicyatu, związki ze stolicą Apostolską zostaną przywrócone, jak były przed 5 lipca 1820; beneficya mogą się rozdawać bez zezwolenia rządu i t. d.

Wyrok Królewski wydany d. 9 b. m. przywraca sądy szczególne do dawnego stanu. Teżoż dnia rozkazał Monarcha, aby wszystkich intendentów, podintendentów i jeneralnych sekretarzy, którzy we 14 dniach nie obejmą swoich czynności, natychmiast oddalono.

Przez 9 miesięcy rewolucyynego rządu okazało się braku w skarbie blisko 10 milionów dukatów.

Dziś spalono tu publicznie przed domem policyi wiele exemplarzy katechizmu nauki chrześcijańskiej i obowiązków towarzyskich, który r. 1816 kosztem publicznym dla szkół wydrukowano, ze wszystkimi przyłączonemi do niego rycinami, tudzież dzieła *Voltera*, *Russa* i *Dalamberta*. Pierwszego było 45 tomów, drugiego 7, a trzeciego 18.

Austriacy postanowili przypuścić szturm do małego miasta *Civitella del Tronto*, którego dotąd półkownik *Pepe* poddać nie chce. (A więc mylną byłaby wiadomość ogłoszona niedawno, że się poddało po umknieniu tego półkownika.)

Węglarzów poymanych w kraju naszym wysłali Austriacy do *Moguncyi*.

Listy z *Sycylii* smutny obraz stanu tej wyspy wystawiają. Handel zupełnie tam obumarł, rolnictwo zaniedbane, a mieszkańcy żyją zbożem z *Odessy*, które im genueńczykowie dowożą. Skarb nie pobiera żadnych podatków. Mieszkańcy nie złożyli broni; i zdają się bydź w gotowości do walki.

AUSTRYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Wiedeń, dnia 3 lipca.* Coraz bardziey wzmagające się rozruchy w Serwii, skłoniły rząd nasz do zmocnienia wojska w tamtejszej stronie. Kilka półków odebrała rozkaz udania się na granicę turecką.

WŁOCHY.

(z *Gaz. rysk. Zusch.*) Od granic włoskich d. 21 czerwca. Waznych oczekujemy wypadkow względem Sycylii. W wielu miejscach tej wyspy zdarzyły się rozruchy: należały do nich po części i wojska neapolitańskie, tam znajdujące się. Domyślają się, że te rozruchy waniecili stronnicy konstytucji, dawniej na Sycylii za b. tności tam lorda *Berlincka* zaprowadzonej. Może też i strona rewolucyjna nie oddzielała się od nich. Pewna jednak, że należeli i ci, którzy są z partji angielską zwaney, a byli mianowani także i partją anti-neapolitańską. Siedliskiem rozruchom ma być okrug *Trupański*. Mówią, że i w *Palermie* również wielkie było zamieszanie. Równie doniesienia sprawiły, że z *Neopolu* trzyna było do Sycylii mocny posłać korpus wojska z półków zaufanych. Przy jenerale *Wallnoden*, naczelnym dowódcy tego korpusu, znajduje się cywilny komisarz neapolitański. Pokaże się, czy Sycylijczycy poddadzą się tym wojskom.

Król sardyński *Karol Feliks* przybył dnia 3 b. m. do *Luki*, dokąd nazajutrz zjechał były Król *Wiktor Emanuel*. Oba bawili tam do d. 14 b. m. Król *Wiktor Emanuel* wyjechał, potem do *Modeny*, gdzie jest małżonka jego; Król zaś *Karol Feliks* bawił jeszcze niejaki czas w *Lucce*, odebrał tam d. 16 b. m. od Hrabiego *Bubna*, feldmarszałka porucznika austriackiego, kłódzkie miasta i twierdzy *Alessandryi*, i dnia 18 b. m. udał się do *Modeny*, dokąd przybył d. 20 b. m. Jadąc widział się w *Pistoja* z wielkim książęciem toskańskim i małżonką jego.

WYSPA Ś. HELENY.

(z *Korr. warsz.*) Dnia 28 kwietnia. Napoleon Bonaparte po długiej i ciężkiej chorobie zupełnie wyzdrowiał. W ostatnich dniach stycznia uzalał się przez jenerala hrabiego *Montholon* na brak pieniędzy. Zadał przy tem, ażeby mu przysłano dwóch duchownych na miejsce tych, którzy dotychczas przy nim zostają i inne osoby mogące złuzować lekarza *Antomachi*, hrabiów *Bertranda* i *Montholona*. Gdy rodzina jego nie mieszka we Francji, żąda on, ażeby mu te osoby dobrali Król francuzki i ci, którzy pod nim służyli, i do brze jego skłonności i charakter znają, jako to *PP. Pasquier*, *Mounier*, *Segur*, *Daru*, *Latour Maubourg*, który służył pod nim lat 24, i *Decazes*, który był jego i Cesarzowej *Józefy* sekretarzem. Co się tyć do duchownego, żąda człowieka mającego znajomość świata i doświadczenie, oraz uczonego teologa, któryby o rzeczach religijnych mógł z nim rozprawiać, rozwiązywać jego pytania, wątpliwości pokonywać i czytać z nim Pismo święte. Kapłan ten ma mieć od 40 do 50 lat, lecz nadewszystko ma być gruntownie uczonym człowiekiem „Czuając znikające me siły (rzekł raz *Napoleon*), życzyłbym sobie tém bardziej pociechy religijney. Gdyby to nastąpiło, musiałbym mieć innych ze stanu duchownego, a nie tych, którzy są przy mnie. I *Wolter* udał się przy schyłku swojego życia do

religii. Kto wie czy obcuje z rozsądnym i uczonym duchownym nie zostanie jeszcze nabożnym?” Za lekarza życzy sobie lekarza podobnego do *Courvisier*, chętnie jednak chce przestać na wyborze *PP. Bourdois*, *Eymery*, *Larrey*, *Dubois* i *Desgenettes*. Na zastąpienie hrabiów *Bertrand* i *Montholon* życzy sobie jakiego jenerala, np. *Druota*, i jednego z dawniejszych radców stanu lub szambelanów, człowieka oświeconego, jakimi są np. *Caulincourt*, *Savary*, *Segur*, *Montesquieu*, *Daru*, *Turenne*, *Denon*, *Arnauld*.

CHINY.

(z *Gaz. rysk. Zusch.*) Według wiadomości z *Kantonu*, umarł cesarz chiński, który niedawno objął był rządy. Od 25 lat znajduje się w zachodnich i południowych prowincjach chińskich wiele tajemnych towarzystw, które składają malkontentów z różnych klas, i iluminatów, w części sekcie *Tin-Le* (niebieskiej mądrości) początek swój winne. Znacomitsze towarzystwo, którego celem jest zmiana polityczna i które wolność i równość wszystkich ludzi za najpierwszą zasadę uznaje, nazywa się „*Thian The Ohé*” to jest związek nieba z ziemią. Chincey radykalisci mają własne znaki poznawania się i formuły przysięgania; nad głowę przysięgującego się trzymają dwa miecze na krzyż złożone, i tak przysięga przedzy umrzeć, aniżeli wyjawić tajemnicę związku, albo stać się niewiernym. W roku 1804 znajdowało się już 9 prowincy w ręku tych niwellistów, których liczba coraz bardziej wzmagała. Obawiano się powszechnej rewolucyi. W *Java* jest także wielu stronników towarzystwa mężów wolności, sposób ich myślenia jest liberalny; nie depu szają się żadnych zdrożności. Podobnyż związek znajduje się w północnych Chinach, pod nazwaniem *Pelin Kin*, który walczy przeciw rządowi cesarskiemu i dawniejszej dynastji *Tay-Tsing* (rodzime pochodzący z *Mantszu-Tatarów*). Inni tajemni towarzystwami (przeciw którym rząd używa najsurowazych środków) są: wielka powstająca społeczność, połączenie wspaniałości i świetności, biały kaftan, czerwone brody (republikanie, którzy przysięgani do swego związku każą rozdzierać papierowy wizerunek cesarza panującego), krótki miecz, biała lilija wodna i t. d. Związek trzech potęg (niebo, ziemia, człowiek) jest pewnym gatunkiem tajemnego sądu średnich wieków. Chociaż wyrokiem cesarskim zehedzenie się 5 osób oświadczone jest za nieprawne, trwają jednakże ciągle towarzystwa tajemne, i stronnicy ich wzięli się w wielu stronach do bro ni, a od roku 1813 grassuje straszliwie wojna domowa w tém ogromném państwie. Czy się monarchistom chińskim uda zniszczyć partję republikańską, która ma tyle rozmaitych odnóg, albo czyli istniejące to od wieków osto polityczne do zna jakieg zmiany, musi dotąd jeszcze, dla niedostatku dokładniejszych z tak oddalonego państwa wiadomości, pozostać zagadką.

Wolno Drukować F. N. Golański Czel. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Obserwacje	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powietrzu.
meteorologiczne.	dnia 4 średnia	27 cal. 6,55 lin.	+ 10 33 stopni	Zachodni	Deszcz
	dnia 5 średnia	27 — 10,67 —	+ 12,5 —	Polud. Zach.	Pochmurno
	dnia 6 godz. 5	27 — 11,9 —	+ 9, —	Polud. Zach.	Pochmurno

Wilno dnia 6 Lipca 1821 roku v. s.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O.

Ogłoszenie Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu.

Rządzący Senat w ukazie swoim 1819 roku marca 19 dnia, Gubernialnemu Rządowi danym, ponowił przedpisanie, aby prosby, objaśnienia i wszelkie dołączające się annexa, na mocy Imiennego Najwyższego ukazu, 18 decembra 1797, i Najwyższej konfirmowanego 11 february 1812 roku postanowienia o stęplowym papierze i poszlinach, nie maczey w juryzdykcyach przyjmowane były, jak na ustanowionym stęplowym papierze, a w razie przeciwnym, aby nieczyniono żadney za takimi dokumentami satysfakcyi, oraz aby juryzdykcyje annexow pisanych na prostym papierze nie autoryzowały, i nie poświadczaly, a pisarze i maklerowie nieprzyjmowali onych dla zaaktywowania w księgi, i wogólności, iżby takowe dokumenta żadnego nie miały skutku, pod odpowiedzialnością za niewypelnienie tego, samych urzędników, sekretarzów, maklerów i pisarzy.

Po opublikowaniu pomienionego ukazu, lubo niektórzy chęć upoważnić swoje dokumenta na niestęplowym papierze pisane, żądali wprowadzić one w sądowe akta, z opłatą za papier i poszliny, lecz na mocy pomienionego ukazu przez juryzdykcyje i kancelaryje przyjętemi już być nie mogły.

Wileński Gubernialny Rząd zastanowiwszy się nad tem, gdy się przekonywał, iż wielu przez niewyrozumienie istotney mocy ustaw o stęplowym papierze, pisał różne dokumenta na papierze prostym, w zamiarze opłacenia za ony skarbowi należnych pieniędzy przy aktykacyi, i że w czasie najwyższego w roku 1812 na ten kraj wojsk nieprzyjacielskich, kiedy tu nie było stęplowego papieru, mogły utworzyć się różne między obywatelami tranzakta także na prostym papierze; przeto aby z jednej strony, przez nieprzyjęcie do aktykacyi takowych tranzaktów, obligów, wexlów i innych dokumentów, utworzonych między obywatelami po rozciągnięciu na kraj tutejszy ustawy o papierze stęplowym; skarb nie tracił swojej należności, a z drugiej, iżby ci obywatele, którzy przez niewyrozumienie ustaw o stęplowym papierze, i przez niedoświadczenie zawierali tranzakta na nieherbowym papierze, nie byli pozbawieni swojej własności; tenże Gubernialny Rząd donosząc o tem Rządzącemu Senatowi prosił, aby dozwolono było przyjmować do aktykacyi lub przyznania różne tranzakta na prostym papierze po rozciągnięciu na kraj tutejszy ustawy o stęplowym papierze nastale, z opłatą przy aktykacyi za herbowy papier i procentowych (krepostnych) poszlin, jeżeli takowe z rodzaju tranzakcyi należeć będą, i przeznaczyć na to jednoroczny termin, tranzakta zaś do przyłączenia Polski do Rosyi, i do rozciągnięcia prawa o papierze stęplowym na kraj tutejszy utworzone, i w akta dotąd nie wprowadzone, przyjmować do aktykacyi bez opłaty za papier i krepostnych czyli procentowych poszlin; prócz poszlin pieczętnych. Rządzący Senat, po wysłuchaniu Opinii JW. Ministra Finansów na pomieniony Wileńskiego Gubernialnego Rządu raport, daney, w ukazie swoim w dacie 13 junii roku terażniejszego rządowi nadesłanym zalecił raczył: dozwolić w Wileńskiej gubernii w ciągu niniejszego 1821 roku, przyjmować do aktykacyi czyli zająwiania tranzakta lat uprzed-

niach, na niestęplowym papierze utworzone, z tym warunkiem, aby z liczby onych, pisane do rozciągnięcia na Wileńską guberniją ustawy o papierze stęplowym (to jest do dnia 9 nowembra 1798 roku) przyjmowały się i poświadczaly się bez opłaty za papier i poszliny, prócz poszlin pieczętnych, dokumenta zaś nastale po rozciągnięciu na tutejszą guberniją pomienioney ustawy, z opłatą za papier i przeznaczonych poszlin; a razem opublikować wszędzie w Wileńskiej gubernii, że po upłynieniu 1821 roku tranzakta uprzednich lat, pisane na niestęplowym papierze, do aktykacyi czyli zająwiania przyjmowane już nie będą.

Wileński Gubernialny Rząd rozesławszy do wszystkich juryzdykcyów stosowne komunikacye i ukazy, zalecił mieyskim i ziemskim policyom, niniejsze ogłoszenie przez policyynych ficyalistów najwierniey wszystkim, do kogo tylko stosować się ono może, objawić, i prócz tego po jednym egzemplarzu takowego ogłoszenia wręczyć WWJM XX. Plebanom wszelkiego wyznania, i żydowskim rabinom dla trzykrotnego, w dni świąteczne po skończonem nabożeństwie z ambon opublikowania, a nadto przez to ogłoszenie wszystkie w ogólności i każdy z osobna ostrzegają się, iż żadne tranzakta i wszelkiego tytułu dokumenta jako to: prawa przedaźne i zastawne, arendowne kontrakta, testamenta, obligi, wexle i tym podobne akta, pisane nie na ustanowionym wedle gatunku tranzaktu papierze, i niezajawione w ciągu terażniejszego roku w aktach sądowych z opłatą do skarbu, stosownie do pomienionego Rządzącego Senatu ukazu za papier i poszlin, w żadney juryzdykcyi nie tylko do aktykacyi po upłynieniu 1821 roku przyjmowane nie będą; lecz i żadna satysfakcyja za takimi dokumentami ze strony juryzdykcyów następować nie ma. Dat w Wilnie 1821 roku junii 25 dnia.

Zarządzający Gubernią Wileńską V. gubernator.

Piotr Horn.

Sowietnik Wincenty Ławrynówicz.

Sekretarz Kazimierz Nowicki.

O skradzionej monstrancyi.

1 Roku 1821 mca junii z dnia 28 na dzień 29 wedle starego kalendarza, w nocy przed festem Śś. Apostołów Piotra i Pawła, w kościele Meyszagolskim, położonym w powiecie Wileńskim o cztery mile od Wilna na trakcie Wilkomierskim skradziona jest Monstrancya z zakrystyi, srebrna wążąca grzywnien 10, postument nowo dorobiony w r. 1817, a wierzch z promieniami od dawniejszej Monstrancyi tutejszego kościoła, zrabowanego przez wojsko francuzkie nanowo przerobiony, postument gładkiej roboty, w większej części pozłacany, okrągło-podługowaty, promienie podwójne z frontu pozłacane, i okrąg z melchizedechem w środku pozłacany, przed okręgiem blacha srebrna przyozdobiona pozłotą i amalią zieloną, przy której inne ozdoby z snopkami mająca; z wierzchu osobka srebrna oznaczająca Boga Oycy, pod okręgiem czyli Melchizedechem na blacie srebrnej wybijany baranek na ziędzie leżący, a pod nim wyobrażenie Ducha Ś. w postaci gołębia, ktoby tedy gdziekolwiek mógł postrzedz lub wysledzić takową kradzież i donosił do Meyszagoly, będzie zupełnie wynagrodzonym. X. Józef Czechowicz wice-dziekan Poboyski zastępca Plebana Meyszagolskiego.

Dodatek do katalogu nót mőzycznych, nowo sprowadzonych znajdujących się do sprzedania u Józefa Kopscha w Wilnie. (Dokończenie)

	R. C.
— 3 Arieta Italiane per sola voce di Sopremo N. 3	55
— Varietés amusantes, ou depot de pieces faciles oev 43	50
— Grand Duo concertant pour piano et Guitarre, ou deux pianos gr. Duo concert. pr. Fl. ou V. et Guit. oev 52	80
— 6 Variations sur l'air Poschalnite Sudarinia oev 64	35
— Duetto facile pr fl. o V. e Git. op. 77	60
— Var. p. Fl. ou V. et Guit ou piano oev 84.	1 10
— Grand Duo concertant pour Flute ou Violon et Guitarre oev. 85.	1 —
— Le Tronbadour du Nord, pour piano on Guitarre N. 1 à 12 (Voyer <i>Airs et Romanses</i> pour piano)	
Graefferr. 7 Var. sur un air national oev 13.	50
Hardemuth. 10 Ecossaises	20
— 3 Polonaises et Trios originaux oev 2	30
Jaeger. Air. <i>Bruhant d'amour</i>	20
Kraus. Sonate pour Guitarre	40
Lhoyer. Concerto pour Guit. 2 V. et B. oev. 16.	1 40
Matiegka. Grande Sonate N. 1 et 2 à gr. Trio p. Violon Alto et Guit.	70 1 35
— Serenate de Bethoven p. Viol. Viola et Guit.	95
— 24. Pieces progressives oev. 20 N. 1.	70
— idem — idem — idem 2	70
— idem — idem — idem 3.	80
— idem — idem — idem 4.	70
— Notturmo pour fl. Viol. et Guit. oev. 21.	1 15
Molitor. Son. pour Guit. et Violon oev. 5.	60
— Grosse Sonate mit Anmerkungen oev. 7.	1 20
Moschelles et Giuliani. Grand Duo concertant pour piano et Guitarre, on 2 pianos	3 —
Mozart. Air de Don Juan. <i>Fin ch' han</i> — idem. <i>Laci darem la mano</i>	20 20
Pagliari. Divertimenti Spagnoli per Guitarre sola	40
Paisiello. Duo. <i>Nel cor piu non mi sento</i>	20
Partisch. Miscolanza. N. 3	40
Piantanida. Cavatine <i>Son gelsomino</i>	20
Praeger. Airs choisis, arrangés pour la Guit.	90
Renier. 8 grandes Var. oev. 6	40
Rossini. Air de Tancred. <i>Per che turbar</i>	20
— idem. <i>Di tanti palpiti</i>	20
Spina. Primi Elementi per Guitarra. — Marche de Fernand Cortez p. 2 Guit.	60 55
— Six Valses pour 2 Guitarres	40
— Rondo brillant pour V. et Guit.	50
— Recueil d'Ecossaises p. Guit. oev. 4	30

	R. C.
Truskolaski. IV wariacyej na spiew, w miescie dziwne obyczaje	25
— Szkoła na Gitarę hiszpańską	1 80

HARMONIE

Becthooen. Opera Fidelio arrangie par Sedlack pour Harmonie a 9x Voi	3 75
Meisner. Pieces d'Harmonie Liv 1 et 2 à.	1 65

CLARINETTE

B. L. Le Troubadour de Jean de Paris, varié	20
Ecossaises, Valces et Marches par differents auteurs pour 2 Clarinettes. Liv 1 2 et 3 à	80
Haensel. Quatnor pour Clar. V. A. et Vecle oev. 19	1 25
Mozart. Quintetto p. Clar. 2 V. A. et Vcelle	1 30
Wolf. 2 Quintetti p. Clar. 2 Cors et Basson	1 50

FLUTE

Berbignier. 3 Gr. Trios p. Fl. V. et A. oev. 37 N. 1. 2. 3	65
— 3 Duos pour 2 Flutes oev. 38.	2 20
— 3 gr. Trios pour 3 Flutes oev. 40.	2 80
— 3 Son. brillantes et faicles pour une flute avec Viola ad libitum oev. 42 et 43	1 90
— 8me Concerto avec Orchestre.	2 20
— 3 Duos brillans et faciles p. 2 Fl. oev. 45	1 10
— 3 — idem idem idem oev 46	1 10
— 6 — idem idem idem Liv. 8 part 1	1 10
— 6 — idem idem idem — 2	1 10
Bisetzky. Barcarole du Carnaval de Venise varié pour une flute	20
Bochsa. Pere, 3 Duos concertans p. 2 fl. oev. 35	1 50
Cherubini. Pieces choisies de l'opera les deux Journées pour 2 flute on 2 Violons	60
Duval. 3 Duos concertans p. Fl. et V. oev. 8	1 50
Fürstenau. Polon p. Fl. princ. av. Orch. eev. 3	1 90
— idem — idem — avec Piano.	80
— Var p. fl. avec Guit. oev. 54.	40
Gabrielski. Theme avec Var. p. fl. et V. oev. 31.	80
— grand Trio pour 3 flutes oev. 32	1 50
— idem — idem — 33 et 34. a	1 10
— Adagio et Rondo p. fl. av. Orch. oev. 36	1 10
— 3 Duos concertans p. 2 fl. oev. 39	2 20
Gebauer. 6 Duos concertans p. 2 fl. oev. 21 L. 1	1 10
— 6 — — — — L. 2.	1 50
— Air varié. On peut ou etre mieux.	20
— Fandango varié pour une flute	20

Haydn.	La Creation pour 2 fl. ou 2 Viol	95
—	Les Quatre Saisons p. 2 fl. ou 2 V.	1
Hoffmeister.	La Gallina il Cuco e l'asino. Terzetto per tre Flauti	60
Kelz.	Var sur l'air, Di tanti palpiti	30
—	5 Var. über das Schwäbische Bettlerlied	20
Koehler.	3 Trios p. 2 fl. concertans et Violencelle oev. 36	160
—	3 Duos p. 2 fl. concertans oev. 37	90
—	Amusement pour 3 fl. oev. 117	80
Kneffner.	3 gr. Duos concertans p. 2 fl. oev. 84	90
Mossmann.	6 Var. p. fl. sur la Housarde avec accompagnement de Violon	30
Mozart.	Pieces choisies de ses Operas pour 2 flutes ou 2 Violons	30
Schoenfeld.	Var sur un air fav. p. 2 fl. oev. 2	50
—	— idem — — p. 1 flute	30
Spontini.	Ouv. de la Vestale p. 2 fl. — idem p. 2 fl. ou 2 Violons	30
Sussmann.	3 Duos concertans p. 2 fl. oev. 2	190
—	Quatuor pour 4 Flutes oev. 5	1
—	26. Danses du Carnaval de Berlin oev. 8	60
Toulou.	3 gr. Duos concertans p. 2 fl. oev. 19	110
Vern.	6 Duos concertans p. 2 fl. oev. 7 L. 1	220
—	— 6 idem — idem L. 2	220

Włóccgi niewiadomych właścicieli.

1 Miński gubernialny Rząd ogłasza; iż wzięci w tutejszej gubernii do aresztu, gdy Niemili na piśmie świadectwa, Andrzej Iwanow Czumak i Filip Iwanow Kowaliow, od których, do kogo mianowicie należą, z niezgodnego ich wyznania, zapewnić się niemożna; po rozwiązaniu Sądu Głównego Mińskiego 1go departamentu, za fałszywe wyznanie, ukarani po 25 uderzeń plecią, i na mocy ukazu 1807 roku augusta 29 dnia za włóczenie się Czumak oddany do służby wojennej, a Kowaliow dla niezdadności do niej odesłany do robot fortifikacyjnych w mieście Bobruysku; przymioty zaś ich: wspomniany włóccga Czumak wzrostu 2 arszyn. 6½ wierszków, twarzy gładkiej podługowatej, nosa długiego szerokiego, oczu szarych, włosów ciemno-rusych, od roku 28 lat; Kowaliow wzrostu średniego, twarzy gładkiej podługowatej, oczu karych, nosa miernego, włosów na brodzie światło-rusych, a na głowie ciemno-rusych, od roku 46; zatem jeśli ci włóccgi okażą się dokogo bądź należnymi: tedy dla odzbrania Kowaliowa ma z prawami o nałożeniu go dowodami, przybyć do JW. Komendanta Bobruyskiego na termin, ustanowiony ukazem w roku 1765 mca gbraa dnia, a za Czumaka prosić, gdzie należy, o kwitacyą na rachunek przyszłego rekruta. Dnia 25 junii 1821 roku.

Sekretarz F. Arcimowicz.

O s w i a d c z e n i e

Za Rozkazem JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI.

1. Wypis z Protokołu potocznego dzieła Sądu Rozbiorowego fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza Jenerała wojsk polskich.

Roku 1821 miesiąca czerwca 14 dnia. Gdy już całkowite dzieło rozbiorowe między JW. Alexandrem Hrabia Chodkiewiczem, jako debitorem z jednej, a wierzycielami, pretensjami i zawnionymi do jego masy kredalnej, w guberniach kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej zamieszkałymi, a drugiej strony w protokółach potocznym, likwidacyjnym, massowym i kollokacyjnym zlatwionem i dokończonem zostało: i już takowe dzieło dla odesłania na rewizyą w Sąd Główny Kijow. przygotowywa się; Plenipotent masy rozbiorowej JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza, przy wniesieniu na piśmie pod liczbą 418 uczynionym, przedstawił Sądowi niniejszemu, iż Ukaz Rządzącego Senatowi w roku 1817 dnia 28 augusta wypadły, w sprawie ogólnej JW. Hrabów Chodkiewiczów przeznaczony za jeneralne forum do całego dzieła Sądu Głównego Kijow. departamentu cywilnego, z powodu większości dóbr Chodkiewiczowskich, w teyże gubernii znajdujących się: tento Ukaz prawidła do działu bratniego Chodkiewiczowskiego wykreślający zamierzły; iżby rozbiór na schedzie i fortunę samego już JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza zlatwić się powinny, w tym Sądzie Głównym odkrywał się, pod jurysdykcyą którego równie znaczniejsza część dóbr JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza być się okazuje, że dekret Sądu Działowego w roku jeszcze 1818 dnia 14 8bra: po ostatecznym dziele ukończeniu stronom ogłoszony wyświecił, że nayznaczniejsza część majątku tegoż JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza w gubernii kijowskiej znajduje się, a Sąd Główny Kijow. prawnie i dowodnie o tey pewności nauczony, przy rozpatrzeniu dziełczych sprawy drogą appellacyi do siebie przyniesionej; rozbiór jeneralny na fortunę JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza w guberniach kijowskiej, wołyńskiej, mińskiej, grodzieńskiej i wileńskiej położonej odkrył, wszystkich gubernii wierzycieli i pretensorów władzy jednego sądownictwa poddał, i zwykle Sądowi rozbiorowemu przepisał prawidła, które w guberniach kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej już dokończenie wzięły, co zaś do gubernii grodzieńskiej i wileńskiej z powodu, iż konwencya grodzieńska w dniu 13 maja 1818 roku w Grodnie narysowana, długi przeciąg czasu interesom litewskim, odrębny nadawała kierunek, lecz dzień 21 czerwca 1820 roku ostatecznie rozwiązał los tychże wierzycieli, uwalniając ich od niedoleżnie wyrysowanego kompromissu, a oddając ich wszelkie pretensye i satysfakcyę właściwemu Sądowi, przez rezolucyą polubownego Sądu w tymże dniu wykreśloną, a na dniu 24 czerwca tegoż roku aktom właściwym Ziemi objawioną; od tego więc czasu już wszelka różność i odrębność ustały, a jedność rozprawy i satysfakcyi w Sądzie rozbiorowym, przez dekret Sądu Głównego Kijow., dnia 21 grudnia 1818 roku ogłoszony, kwitnąć poczęła; a co większa, że do tey to z dobrego porządku i rychłego końca wykazanej jednoci sami wierzyciele gubernijów grodzieńskiej i wileńskiej, przybiegli w większych głosach z prośbami do Sądu Głównego Kijow., które Sąd Główny rezolwując, tudzież innych wierzycieli w guberniach kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej zamieszkałych, i rapport Sądu rozbiorowego do siebie nadesłany przez odrębny, a przydawczy wyrok swój na dniu 17 lipca 1820 roku zapadły, następujące uczynił postanowienie, co do kredytorów gubernii wileńskiej i grodzieńskiej: „po wysłaniu na rewizyą zwykłym porządkiem dzieła rozbiorowego z kredytorami masy JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza w trzech guberniach, kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej, ukończonego, urzędnicy dla ułatwienia tegoż rozbioru zjechali, i mocą dekretu tutejszego Sądu, od innych kommissyów uwolnieni jurysdykcyą swoją dla nieodstępного dopełnienia likwidacyi, ustanowienia masy majątku debitora i kollokacyi długów wierzycielskich, do dóbr JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza w guberniach grodzieńskiej i wileńskiej położonych, przenieść mają: i to dzieło łącznie z przednikami tamtych gubernijów (jeśli przybędą), a na przypadek nie przybycia dla przyspieszenia spra-

„wiedliwości sami podług reguły, dekretem na „rozbiór wypadłym przepisany, i późniejszymi „rezolucjami, na rapporta Sądu zjazdowego i „prośby tak od massy jako też od kredytorów „dopełnionej, ostatecznie ukończyć” te więc „prawidła i warunki Sądu Gł. Gł. Kijów. względem „kredytorów i pretensorów w gubernijach wileń- „skiej i grodzieńskiej zamieszkałych wykreślone, „już w tym czasie po wyprawieniu dzieła trzech „gubernijów na rewizyą, rozwijać się powinny; al- „bowiem ciż wspomnieni wierzyciele, ogólnie i ter- „minami i zapozwani poszczególnie każdemu z cel- „niejszych wierzycieli, w miejscu każdego zamie- „szkania położonemi, i w aktach właściwych, ja- „koto: grodzieńskich, wileńskich, nowogrodzkich, „lidzkich i brzeskich, w latach 1816, 1817 i 1818 „przeznaczonemi, a przed Sądem niniejszym w u- „rzędownych ekstraktach udowodnionemi, przed „Sąd rozbiorowy pociągnionemi zostali, że ułoże- „nie i wyprawienie na rewizyą w Sąd Gł. Kijowski „dzieła, okalkulowanie administratorów, i odko- „poczenie sched działowych, w dobrach Czarnobył- „skich, potrzebuje czasu, ten jest w ręku i wyra- „chowaniu Sądowym, podróż ztąd do Turca z tak „ogromnem archiwum i liczną kancelaryą, wyma- „ga czasu dni kilkanaście, aby więc Sąd zostawia- „jąc czas dla dokończenia pomienionych wyżej „działań, dzień normalny, przeniesienia jurydy- „kcyi z Czarnobyli do Turca naznaczył; wszyst- „kich wierzycieli i pretensorów JW. Alexandra „Hrabiego Chodkiewicza, by się z prawami i zaro- „szeniami swemi, na Gruncie dóbr Turca, w Poie „Nowogródz. a gubernii grodzieńskiej stawili, i „komportacye przysięgłe na skutek reguły w wy- „konaniu będącej dopełnili, obwieścił: obwieście- „nie to, aby do gazety Kuryera Litgo dla trzykro- „tnego ogłoszenia podanem zostało, administra- „tora dóbr Turca JW. Mateusza Markiewicza Pod- „komorzego Nowogródz. obowiązał, oraz aby te- „goż JW. Administratora tak do udziału intrat, „na expensa prawne tylolicznemi rezolucjami Są- „dowemi obowiązanych, pod odpowiedzialnością przyzwoi- „tą ponaglił i aby był gotów za przeniesieniem ju- „rydykcyi Sądowej do zdania przysięgłych ra- „chunków z sprawowanej administracyi obowią- „zał; Sąd niniejszego dopraszał się, Sąd zde- „cydował: gdy ułożenie dzieła i przesłanie onego „na rewizyą w Departament kijowski, zebranie ra- „chunków z administracyów dóbr Czarnobyłskich „i Petrykowskich, oraz odkopoczenie sched działo- „wych w dobrach Czarnobyłskich wyrokiem Sądu „Gł. Kijów. Sędziemu massowemu polecone, jeszcze „zabiera czasu i wyjazd z miejsca jurydykcyi, te- „raz w dobrach Czarnobyłskich będącej tamuje; „przeto dla rzeczonych czynności dokonania ostate- „cznego dzieła i przejazd do Turca potrzebny czas zo- „stawiając, że przeniesienie Sądownictwa w dobra „rozbiorowe debitora JW. Alexandra Hrabiego „Chodkiewicza Jenerała wojsk polch, a mianowi- „cie do dóbr miasteczka Turca w gubernii gro- „dzieńskiej Poie Nowogródz. położonego, na dzień „15 augusta idącego 1821 roku nastąpi zadekla- „rować; aby zaś o takowym terminie kredyto- „wie massy debitora JW. Alexandra Hrabiego Chod- „kiewicza zawiadomionemi być mogli i z wszelką „gotowością na rzeczonym terminie w Sądzie niniey- „szym rozbiorowym postawili się, i przed wszyst- „kiem komportacyą przysięglą swych praw i dowo- „dów, stosownie do przepisu Sądu Głównego Kijow- „skiego dopełnili, administratora dóbr Turceckich „JW. Mateusza Markiewicza Podkom. Nowogródz. „obowiązał, aby niniejsze postanowienie dla trzy- „krotnego ogłoszenia do Redakcyi Kuryera Litgo „podał; ponawiając zaś poprzednicze Sądu niniey- „szego rezolucyje, iżby na nieodbite expensa z in- „trat w swoim zawiadywaniu będących, pod per- „ceptę Plenipotenty massy potrzebną ilość pienie- „dzy niezwłocznie przesłał, i dla zdania rachun- „ków z pobieranych intrat do momentu przybycia „Sądowego w tamte miejsce dostatecznie przygo- „tował się. Czytano roku 1821 dnia 14 czerwca.

Zgodno z Protokółem świadczę i wolność po-
dania do druku zastrzegam Sędzia massy
kredalney JW. Alexandra Hrabiego Chod-
kiewicza Jen. W. Polch. Jan Zaleski.

Uwiedomienie od Exekutorów testamentu s. p. Piotra Reycha.

2 W roku 22gim życia swego umarł w War-
szawie w domu Nro 1769 dnia 11 listopada roku
1820 Piotr Reyeh, były jenerał wojsk polskich, któ-
ry prócz legatów pozostającą resztę majątku do
trzech lat od daty śmierci przeznaczył następnie,
jak punkt testamentu brzmi w słowach: „Nie mam
„sukcessorów, ani wstępnych, ani zstępnych, któ-
„rymby z prawa po mey śmierci majątek mój
„przypadać powinien; miałem tylko dwie siostry,
„jedną Reginę starszą, która wyjechała przed
„lat czterdzieści kilka z Wilna ze granicę, żadney
„mi potem o sobie nie dała wiadomości, a drugą
„młodszą Maryannę z Reyehów Tymofiją Chwie-
„dorowiczową, która z mężem swym Tymofiejem
„Chwiedorowiczem zostającym w służbie wojsko-
„wey Rossyyskiej w randze sierżanta starszego,
„w batalionie majora Sewerynowa, mieszkała w Po-
„locku od lat blisko 30. Nie mogłem o niey tak-
„że zasięgnąć żadnych wiadomości, ani o wspo-
„mnionym szwagrze, ani o dzieciach, które mieli i
„mieć mogą.” Po trzechletnim niezgłoszeniu się
tych sukcessorów od daty śmierci, resztę spadku
ineaczyli rozrządził. Zeby zaś łatwiej odzyszczyć
osobę s. p. Piotra Reyeha, spisują się jego obowiąz-
ki, które sprawował, o jakich z papierów po nim
pozostaych doysć można. Imo. Roku 1771 otrzy-
mał dymissyą od Xiecia Karlandzkiego, jako kwa-
termistrz w korpusie leib-huzarów, pod imieniem
Piotr Fryderyk Reyeh, datowaną w królewskich
Zagoach. 2do. Roku 1775 w Grodnie dnia 9 sty-
cznia pod temże imieniem otrzymał patent na sza-
rzę poruczeńską w wojsku W. X. Lit., podpisany
przez Józefa Sosnowskiego Wojewodę Smoleńskie-
go, kommissarza prezydującego. 3tio. Roku 1777
w Warszawie dnia 27 kwietnia otrzymał patent
od Króla Stanisława Augusta pod imieniem Fry-
drych de Reich na szarżę fiegels-adjutantską buła-
wy polney W. X. Lit. 4to. Roku 1794 dnia 15
listopada w Warszawie Piotr de Reich jako jene-
rał adjutan daną miał dymissyą od tegoż Króla.
5to. Tegoż roku dnia 25 grudnia tamże otrzymał
dyplom od tegoż Króla na szambelanią. Wzywa-
my przeto wspomnionych punktem testamentu su-
kcessorów, aby do nas niżej podpisanych w War-
szawie ciągle mieszkających zgłosili się z urzędo-
wemi dowodami legitymacyi, w razie przeciwnym
stanie się zadosyć woli Testatora, i fundusz sto-
sownie rozrządzony zostanie. W Warszawie dnia
23 marca 1821 roku. Stanisław Klossoski.

Stanisław Węgrzecki
Sędzia appel. Królestwa Polskiego.

Sądy Exdywizorskie.

2. Sąd Ziem. Ptu Upitskiego stosownie do
remissy, Sądu Gł. Lit. Wileń. 2 departamentu
gdy dekretem swym na dniu 12 maja tego roku
zapadłym, w dniu pierwszym lipca tegoż roku,
postanowił rozebrać sprawę konkursową, w sto-
sunkach wierzycieli do funduszu zeszłego Jana
Korzeniewskiego sędzica i adw. subel. Upit.
przeto przez niniejszą trzykrotną awizacyą, za-
wiadania wszystkie interesowane strony, o po-
wyższym terminie stawiania, z zastrzeżeniem iż
stosownie do praw, amissia niejawnionych preten-
sion zapisaną będzie. Jan Olechnowicz Prez.
Ziem. Upit. Augustyn Kordzikowski, Sędzia
Ziem. Upit. Franciszek Łopaciński Sędzia Ziem.
Upit. Regent Jan Jasieński.

Wyjeżdża za granicę.

1 Do królestwa pruskiego Starozakonna Frum
Haimowa Blochowiczówna z służącą Chaną Lipma-
nową na miesiąc 11.